

La commoció de Lloyd Cole

El músic britànic obre avui el Festival de la Porta Ferrada en format de trio

Lloyd Cole en una imatge promocional Foto: DAVID SIMS.

Potser ha viscut èpoques de més èxit i repercussió mediàtica, però Lloyd Cole continua sent un dels grans, i aquesta nit ho demostrarà en concert inaugural del 49è Festival de la Porta Ferrada [<http://www.guixols.cat/portaferrada>] de Sant Feliu de Guíxols, al Teatre-Auditori (22 h, 35 euros). Aquesta serà la seva única actuació a Catalunya en una gira estatal que va començar dilluns passat al festival La Mar de Músicas de Cartagena, va passar l'endemà pel festival Veranos de la Villa de Madrid i, després del seu concert d'avui a Sant Feliu, acabarà demà al Heineken Jazzaldia de Sant Sebastià.

En aquesta gira, Lloyd Cole, un anglès de 50 anys resident a Massachusetts (Estats Units), presenta el seu últim disc, Broken record, amb un format minimalista: un trio acústic que Cole s'encarrega de la veu, la guitarra i el banjo, i Matt Cullen i Mark Schwaber es reparteixen guitarres, banjos i mandolines. És una bona aposta per recrear en directe el repertori de Cole, tant les cançons clàssiques com ara Perfect skin i Rattlesnakes com les més recents, però el trio que ell presenta com Small Ensemble és fruit també de l'actual situació econòmica d'un músic que fa temps que navega al marge de la gran indústria discogràfica i que ha pogut editar el seu últim disc gràcies a les aportacions dels seus seguidors més fidels. Com reconeixia recentment en una entrevista, Cole s'encarrega fins i tot d'organitzar la logística de les seves gires –per exemple, la recerca d'hotels– per reduir al màxim les despeses i que voltar pel món li continuï sent mínimament rendible.

Amant del golf, de la bona taula i de la música transcendent i de

qualitat, Lloyd Cole s'ha esforçat sempre perquè les seves cançons superin àmpliament les barreres temàtiques del pop estàndard i entrin en terrenys literaris, cinematogràfics i filosòfics. A mitjan anys vuitanta, va aconseguir un notable èxit internacional amb la seva banda, The Commotions, que va gravar tres àlbums entre el 1984 i el 1987. Posteriorment, Cole es va autoexiliar a Nova York, on a principis dels noranta va iniciar una carrera com a solista que no li ha proporcionat tantes satisfaccions econòmiques –excepte en països com ara Suècia, on continua venent força discos–, però que l'ha consolidat com un dels millors cantautors de la seva generació.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 21-07-2011 Pàgina 39

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/436766-la-commocio-de-lloyd-cole.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss